

[Indenrigsministeren.]

Samarbejdet omkring narkotikaspørgsmål mellem de nordiske lande har i de senere år været særdeles tilfredsstillende. En særlig kontaktsmandsgruppe drøfter under regelmæssigt afholdte møder alle spørgsmål af fælles interesse, bl. a. problemerne i forbindelse med unge nordiske statsborgeres ophold i københavnske narkomiljøer.

Indberetninger fra politiet og fra social- og sundhedsmyndighederne har i de seneste par år samstemmende talt om en stagnation af stofmisbrugsproblemet. Ja, der er endog meget, der tyder på, at der er sket et fald i tilgangen af helt unge stofmisbrugere, som jeg tidligere har omtalt det.

Det er et forhold, som der virkelig er grund til at glæde sig over. Der er samtidig grund til at glæde sig over de senere års enighed om hovedprincipperne for samfundets indsats på dette område. Og det er, ligesom det modsiger noget af det, som hr. Tandrup Jensen var inde på. Man skal dog glæde sig over, at hvis man taler om en fejl-disposition, men også kan konstatere en stagnation i antallet af stofmisbrugere, så har det vel ikke været en fejl-disposition af de helt store dimensioner, men tværtimod en rigtig måde at gribe sagen an på.

De hovedprincipper, som jeg har i tankerne, er nødvendigheden af, at en væsentlig del af kræfterne bruges i et bredt og samordnet forebyggende arbejde baseret på en afdratiseret holdning til stofmisbrugsfænomenet, at der nødvendigvis må kunne gives stofmisbrugerne et velafbalanceret medicinsk/psykiatrisk/socialpædagogisk behandlingstilbud, at behandlingstilbuddene i altovervejende grad må være baseret på frivillighed og være fleksible, så de kan tilpasse sig de hurtigt skiftende forhold. Og hvis ikke det er frivilligt, får vi ikke resultaterne. Endelig er det også efter min opfattelse af største betydning fortsat at holde fast i det hidtidige princip, som gør samfundets kontrollerende reaktion over for den i forvejen hårdt ramte enkelte stofmisbruger til en underordnet ting i forhold til indsatsen imod den illegale narkotikahandel og dens kriminelle bagmænd.

Midt i glæden over at det er lykkedes os ved fælles hjælp, ved en fælles holdning herfra, at standse væksten af stofmisbrugspro-

blemet, må vi ikke glemme, at problemet stadig er der, og at det fortsat må betragtes med største alvor. Misbrug af narkotiske midler skaber stadig svære sociale og personlige skader hos et stort antal mennesker, ikke bare hos den enkelte, men også hos familien i almindelighed.

Stofmisbrugsproblemet blandt de unge har siden sin fremkomst her i landet været erkendt som et udslag af både samfundsmæssige og personlige problemer. Den støtte og de kvaliteter, som tidligere var at hente i det, man kunne kalde „nærmiljøerne“, er i et vist omfang gået tøbt for mange børn og unge, i og med at vi bygger de store karreer.

Ungdomsarbejdsledigheden og vanskelighederne ved at honorere det moderne samfunds krav om effektivitet og uddannelse placerer utvivlsomt mange unge i en særlig udsat position, hvor stofmisbrug, misbrug af alkohol, psykiske vanskeligheder eller kriminalitet fortsat kan blive en barsk virkelighed for mange.

Disse forhold nødvendiggør utraditionelle og eksperimenterende løsninger fra samfundets side. Ingen kan stå op med løftet pegefinger og sige, at vi har den løsning, som er rigtig. Ingen kan med rimelighed sige, at den indsats, der er øvet, ikke har været god og rimelig. Ingen kan med rimelighed påstå, at stofmisbrugsproblemet ikke er søgt imødegået. Dette viser sig ved, at der er en stagnation, som jeg håber holder.

På baggrund af det pionerarbejde, der i de forløbne år har fundet sted i denne sektor, vil vi imidlertid stå langt bedre rustet til at klare problemerne, ikke bare på narkotikamisbrugsområdet, men også på alkoholmisbrugsområdet og i forbindelse med de mange sociale problemer, som opstår af den ulykkeligt store ledighed, vi er inde i.

Jeg har med disse bemærkninger villet svare hr. Tandrup Jensen. Jeg kunne i og for sig gøre det langt længere, men hr. Tandrup Jensen har spurgt: hvilke oplysninger kan socialministeren, i dette tilfælde altså indenrigsministeren, give om det offentlige indsats mod narkotikamisbruget. Jeg mener, at jeg med denne forholdsvis kortfattede redegørelse har gjort det klart, at der virkelig ydes en indsats og at man også kan spore resultaterne.